

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312206799
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6312206799.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Alpenstrasse 2, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CH-020.3.020.910-7, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporkyňi: N. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XX, V. P. L., za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: 1/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42 247 268, so sídlom Sofijská 13, Košice, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom Stará Baštová 2, Košice, 2/ Združenie spotrebiteľa Slovenska, o. z., IČO: 42 309 166, so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, o zaplatenie 552,26 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 24. 10. 2014 č. k. 6C/12/2013 - 121, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku III. o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporkyne **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh, odporkyňi náhradu trov konania nepriznal, navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporkyne trovy konania vo výške 133,22 Eur na účet právneho zástupcu. Zamietnutie žalobného návrhu odôvodnil premlčaním, keď námietku premlčania v tejto veci vzniesol vedľajší účastník a zo strany súdu bola posúdená ako dôvodná. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p., kde úspešným účastníkom bola odporkyňa, a teda aj vedľajší účastník na jej strane. Odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, vedľajší účastník uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia, odvolanie proti rozhodnutiu o nepripustení vstupu do konania a vyjadrenie sa k žalobnému návrhu.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ proti výroku III., ktorým súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne. Domáha sa zmeny rozhodnutia tak, že odvolací súd podľa § 220 O. s. p. zmení rozsudok v napadnutej časti tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania neprizná. Poukázal na to, že úlohou vedľajších účastníkov, ktorými sú združenia na ochranu práv podľa osobitného predpisu, napr. Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, je aktívne chrániť spotrebiteľov v tzv. spotrebiteľských súdnych sporoch. Zákonodarca ich existenciu a činnosť podporuje aj príspevkom od Ministerstva hospodárstva SR, o poskytnutie ktorého sa môžu za splnenia daných podmienok uchádzať. Ďalej poukázal na to, že v zmysle ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného od 01. 05. 2014 je povinnosťou súdu ex offio prihliadnuť na premlčanie nároku. Vedľajší účastník neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti a ktoré by súd prvého stupňa v tomto konaní viedli k zamietnutiu žalobného návrhu. Súd prvého stupňa okrem iného opomenul vyššie uvedené ustanovenie § 5b Zákona

o ochrane spotrebiteľa a nie je potrebné, aby hlavný alebo vedľajší účastník upozorňoval konajúci súd na premlčanie, resp. akýkoľvek iný dôvod, pre ktorý by plnenie navrhovateľovi nepriznal. V napadnutom rozhodnutí prvostupňový súd uviedol, že námietka premlčania bola vznesená právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, neuviedol, kedy sa tak stalo a priznal právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka odmenu za tento úkon právnej pomoci. Súd bol pritom povinný zo zákona na premlčanie prihliadnuť bez ohľadu na činnosť alebo nečinnosť účastníkov konania s tým, že pre rozsudok podľa § 154 ods. 1 O. s. p. je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

V ďalších dôvodoch odvolania poukazuje na povinnosť skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené pre uplatňovanie alebo bránenie práva, pretože účelnosť je podmienkou pre priznanie takýchto trov konania. Zásadne je pritom potrebné rozlišovať medzi právom na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Poukázal na niektoré rozhodnutia, ktoré sa otázkou účelnosti trov konania najmä vo vzťahu k zastúpeniu účastníka konania advokátom v prípade hromadných a administratívne jednoduchých podaní, čo okrem iného aj Ústavný súd ČR uviedol k záveru o ich neúčelnosti a k súladu rozhodnutí súdov, ktoré ich z tohto dôvodu nepriznali (s Ústavou ČR, napr. IV. ÚS 3259/11, tiež Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 2Sž/6/2014, 2Sž/10/2014, 6MCdo/5/2013, ...). Vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník na strane odporkyne svojím konaním nijako neprispel k meritórnemu rozhodnutiu a v súlade s najnovšou judikatúrou slovenských súdov mal prvostupňový súd dospieť k záveru, že zastupovanie advokátom (vedľajšieho účastníka) nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Právnym procesným postupom mal súd rozhodnúť tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu na trov konania neprizná.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnuté uznesenie okresného súdu - výrok rozsudku v časti o náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vo veci rozhodol prvostupňový súd rozsudkom, keď nárok navrhovateľa proti odporcovi, ktorý bol posúdený ako spotrebiteľský, zamietol z dôvodu premlčania. Poukázal pritom na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom na strane odporkyne.

Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na znenie ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. platného a účinného v čase vyhlásenia preskúmaného rozsudku dôvodiac, že bolo povinnosťou súdu z úradnej povinnosti prihliadnuť na premlčanie práva uplatneného navrhovateľom, ako dodávateľom, voči odporkyne, ktorá bola spotrebiteľkou, odvolací súd uvádza, že táto námietka je dôvodná, neznamená to však, že by námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom bola bez akejkoľvek relevancie, okrem toho odvolací súd poukazuje, že táto námietka bola vedľajším účastníkom 1/ vznesená vo vyjadrení k žalobnému návrhu datovanom dňa 12. 04. 2014, ktorý bol súdu doručený dňa 15. 04. 2014, to znamená v čase, kedy ešte toto zákonné ustanovenie platné a účinné nebolo (toto sa stalo platným a účinným až od 01. 05. 2014). Okrem iného vedľajší účastník poukazyval aj neprijateľnú zmluvnú pokutu k uplatnenému nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty a navrhol, aby súd túto posúdil a konštatoval ako nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Podľa vedľajšieho účastníka táto uplatnená zmluvná pokuta predstavuje neprimeranú sankciu z hľadiska času, keď dodávateľ nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia sumy dôjde k ukončeniu zmluvy, napr. mesiac pred uplynutím doby viazanosti s prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Súd pritom právoplatne zakázal právnemu predchodcovi žalobcu používať a uplatňovať si túto zmluvnú pokutu a tento zákaz vyplýva aj z ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s článkom 2 ods. 3 Ústavy SR.

Odvolací súd teda konštatuje, že vzhľadom na nespochybniteľnú skutočnosť, že vedľajší účastník 1/ na strane odporcu vstúpil do konania legitímne v súlade s ustanovením § 93 ods. 2 O. s. p., bol vo veci zastúpený splnomocneným advokátom a preukázateľne vykonal vo veci úkony súvisiace s právnou pomocou odporkyne, ako spotrebiteľke, nemožno jeho aktivitu v tomto konaní považovať za neúčelnú a s takýmto odôvodnením mu nepriznať náhradu trov konania. Pretože zásadne v zmysle ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. má aj vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník

konania, nemožno mu uprieť ani právo dať sa zastúpiť splnomocneným advokátom a nemožno mu uprieť ani právo na náhradu trov konania, pokiaľ bol procesne úspešným účastníkom, išlo o účelne vynaložené trovy konania. Odvolací súd sa s námietkou navrhovateľa ohľadne neúčelnosti trov konania nestotožňuje, námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom v čase pred účinnosťou zákonného ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa preto nemôže byť kvalifikovaná ako nadbytočná, okrem toho nešlo o jediný dôvod, pre ktorý vedľajší účastník navrhoval žalobný návrh zamietnuť (poukazoval na neprijateľnosť zmluvnej podmienky). Preto odvolací súd argumenty navrhovateľa proti priznaniu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi neuznal za dôvodné a napadnuté rozhodnutie o náhrade trov konania s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, aj keď bol v konaní úspešným účastníkom, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu nevyjadril a žiadne účelne vynaložené trovy v tomto štádiu konania mu ani nevznikli. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.